

HORITZO

Periòdic quinzenal

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes.

Dels articles signats en són
responsables llurs autors

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Redacció i
Administració

G. Hernández 15, pral.
Telèfon 32 X

No es retornen els
originals

Ateneu Cultural

Extracte de la sessió en la qual es reforma- ren els Estatuts

A la vila de Cassà de la Selva 27 Setembre de 1933, a l'estatge social de l'Ateneu Cultural, es reuneix aquesta Entitat en Junta General extraordinària per discutir el següent ordre del dia: Discussió del projecte de Reforma i Ampliació dels Estatuts.

El President dona per oberta la sessió, i seguidament el secretari accidental llegeix l'acta de la sessió anterior, que és aprovada.

A continuació passa a ocupar el lloc corresponent la Comissió del Projecte d'Estatuts, presidint-la el soci Angel Gruart, (actual president de l'Ateneu) encarregant la presidència al soci Víctor Matas, començant la discussió del projecte.

Es llegeix l'article 1. El soci Enric Castelló presenta una esmena sobre aquest article, defensant-la en nom seu per absència, el soci P. Pagès. Creu convenient que el mot «obscurantisme» ha de constar en els Estatuts, tal com ha constat fins ara, opinant que això no ha d'ésser cap estorb per la bona marxa de l'Ateneu. El president de la comissió, indicà la conveniència de què no hi constés, per ésser un mot que podria portar males interpretacions, acceptant la comissió part de l'esmena.

Es dona lectura a una altra esmena del mateix article, presentada per el soci R. Cassà la qual és refusada. Tot seguit es posa a votació l'esmentat article amb la nova redacció, que és aprovat per majoria.

Article 2 i 3 són llegits i aprovats.

Article 4 i 5 es presenten dues esmenes, la una del Sr. Montagud i l'altra del Sr. R. Cassà. La comissió es fa seva l'esmena del Sr. Montagud retirant el soci R. Cassà la que havia presentat.

Articles 6, 7, 8 i 9 són aprovats, sense discussió.

Article 10. El soci R. Cassà, presenta esmena in-

Notes de l'Ateneu

El dissabte dia 21 d'Octubre passat, la senyoreta estoniana Elinjo Pänh, donà en Esperanto la seva anunciada conferència a la Biblioteca Municipal, de Girona. Corresponent a la seva invitació, s'hi personà una representació del nostre Ateneu i diversos elements esperantistes del grup local «Flugiloj».

Versà sobre les costums i tradicions del seu país, és a dir, explicà detalladament tot el relatiu al folklore estonià.

També es projectaren diverses vistes d'Estònia i s'interpretaren per mitjà de gramòfon alguns cants populars d'aquell país.

En resum, es passà una vetllada deliciosa, essent la conferència, molt ben acollida pel públic, pel seu valor cultural. Per qual motiu felicitem, sincerament, a la senyoreta Pänh per la seva activitat envers l'esperanto, felicitació que fem extensiva al grup «Gerona Espero» per la seva envejable organització.

OPOSICIONS A HISENDA

No s'exigeix títol

S'admeten senyoretas — Edat: de 16 a 40 anys

Per Decret de 27 octubre s'autoritza al Sr. Ministre per a convocar oposicions per a ingrés en el Cos general d'Hisenda.

Preparació completa i competent a càrrec dels funcionaris d'aquesta Delegació:

JOAQUIM CASANOVAS OGUÉ
GABRIEL ARROM JULIÀ

Per a informes:

Eiximenis 8 - 4.ª 2.ª (edifici Ave Maria) GIRONA

dicant la conveniència de què es fixi l'edat de 15 anys per l'ingrés a la Societat. Li contesta el president en nom de la comissió dient que la cultura és convenient a totes les edats.

Articles 11, 12, 13, 14 són aprovats.

Article 15. El soci R. Cassà presenta una esmena, que és refusada, quedant aprovat tal com estava redactat en el projecte.

Article 16. Llegit després d'haver-lo redactat de nou la comissió, queda aprovat després d'una llarga discussió.

Es rebutja una esmena d'aquest article presentada pel soci R. Cassà.

Articles del 17 al 22 inclusiu, són aprovats sense discussió.

Article 23. Presenten esmenes els socis H. Roura Artur Cassà i F. Pla.

La comissió interpretant les suggerències de les mateixes redacta novament l'article el qual és aprovat.

Articles del 24 al 33. Són aprovats sense discussió.

Donant tot seguit el president per acabada la reunió.

Text dels articles novament redactats i aprovats

Article 1, (apartat B) Estimular i desvetllar l'afany d'adquirir nous coneixements i d'arribar a un grau superior de perfecció especialment entre les joventuts, per a què puguin orientar-se en el camp de les idees, contrarrestant així els efec-

tes paralizadors de l'evolució de la Societat que produeix l'oposició sistemàtica a la difusió de la cultura.

Art. 4. Aquesta entitat no té cap tendència religiosa, ni tampoc cap caire partidista polític.

En el seu local, no es permetran altres discussions que aquelles que a l'ensamps que produeixen un esplai, activen el desenrotllament de la intel·ligència.

Art. 5. La tribuna de l'Ateneu serà lliure pels socis i per a tota persona, prèvia permissió de la Junta.

Podran exposar-s'hi totes les idees, en el seu aspecte doctrinal, i podran ésser discutides i analitzades amb plena llibertat, sota el guiatge d'un ample esperit de tolerància.

Aquesta societat no senyalarà més limitacions, que les derivades dels seus estatuts, i les imposades pel recíproc respecte inherent a tota convivència.

Art. 16. Tot soci que resulti elegit per exercir un càrrec en la Junta Directiva ve obligat a acceptar-lo. Cas contrari serà exclòs de la Societat per tres mesos. Solament podrà ésser acceptada la seva renúncia mentre justifiqui la impossibilitat d'exercir-lo.

Art. 23. Tots els socis podran presentar candidatures les quals tindran d'ésser entregades a la Presidència durant els 6 dies abans de la reunió del canvi de junta i ésser exposades en la tauleta d'anuncis.

En el moment de la reunió es podran presentar, també, noves candidatures. Totes les candidatures que es presentin tindran d'anar avalades amb la signatura de 6 socis.

En cas de no presentar-se cap candidatura la junta pot posar a l'aprovació de la general la que tingui pensada ella, entenent que si tan sols n'hi ha una presentada per la general, es posarà a discussió aquesta darrera i cas d'ésser rebutjada serà després quan la junta podrà presentar la seva.

Odiem la guerra

Han transcorregut tants anys d'ençà que va declarar-se la guerra anomenada europea, que sembla que la gent no creu ja en la hipòtesi d'una nova guerra. Però cada dia, dissortadament, va envaint l'atmosfera pacifista de la humanitat, una nuvolada d'odis, de discòrdies, que van minant d'una forma amenaçadora l'esperit de germanor i de comprensió entre les diverses nacions del món. No cal pas culpar d'aquestes discòrdies als pobles, no, perquè potser mai havia estat tan ferma entre els ciutadans d'arreu del món, la idea, de la pau. D'una banda treballen per la guerra, els governants d'algunes nacions europees, homes d'esperit guerrer, d'ambició de glòria, encara que sigui a costa de milions de vides humanes; i d'altra banda, aquests grans capitalistes, contrabandistes d'armes i municions, que amparats per l'imperialisme i per governants sense escrúpols i sense dignitat, van acumulant fortunes a canvi de fer vessar torrents de sang humana.

Quan va finir la guerra europea tots recordem haver vist, en revistes de cinema, i llegit a la premsa, l'entusiasme de les multituds a França, a l'arribada dels

exèrcits victoriosos, en les seves desfildes per lesavingudes de París, marcant el pas militarment, al compàs de la música, entre crits i visques de la població. Però jo pregunto, si aquest entusiasme de la multitud no s'hauria convertit en llàgrimes d'angoixa en crits de desesperació, si la desfilada hagués estat formada per aquella munió d'homes mutilats, desferres de carn humana, que en trens ambulàncies, venien del front llançant exclamacions de dolor, aquests també eren soldats de la victòria, però aquests, silenciosament, eren portats als hospitals els uns, als cementiris uns altres. Ironies del destí.

Després de la pau va fundar-se la Societat de Nacions; vencedors i vençuts en formaren part i un raig d'esperança, de llium, va filtrar-se en els cors de les joves i velles generacions, creient que anava a treballar-se per eternitzar la pau.

Han passat els anys i després de moltes discussions, de moltes peces oratòries de molt bon efecte, però molt poc sinceres, els fets ens han demostrat que la Societat de Nacions fracassava com a organisme de la pau, perquè no n'hi havia prou de tenir ganes de discutir propònencies, de presentar esmenes i de reformar reglaments, sinó que calia declarar que s'anava ràpidament al desar-

mament total de les nacions.

Actualment no hi ha gerres declarades oficialment, però a l'Orient dues races quasi germanes, van aniquilant-se mútuament, i a l'Amèrica dues nacions germanes també, porten al sacrifici les joventuts, per disputar-se un tros de terreny estèril que pot esdevenir fèrtil amb la sang derramada pels combatents.

Davant d'aquest ambient bèlic jo pregunto, si no cal posar tots els esforços possibles, perquè s'acabin aquestes lluites fraticides que portarien la desolació

Màquines per a cosir i brodar

Wertheim

Ràpida S. A.

Venda al contat i a terminis

Salvador Matas

Ferrándiz, 81

Cassà de la Selva

i la ruïna a les actuals generacions.

Ensenyem als infants a ésser pacifistes, no donant-los-hi per jugar sabres, pistoles, i escopetes, eines de destrucció, de corrupció de l'esperit, sinó llibres, pilotes, juguets que pugin desvetllar la seva intel·ligència o desenrotllar la seva cultura física, per formar l'esperança d'un demà menys nebulós que el que nosaltres albirem.

Ajudem a aquestes societats, a aquests benamèrits comitès contra la guerra que en viles i ciutats, arreu del

món, homes conscients, homes generosos, van fundant per salvar a la humanitat de l'espectre funest de la guerra. Obliguem a la ciència que es posi al servei del progrés, no al servei de la destrucció, treballem sense descans cadascú amb la mesura de les seves forces, i llavors haurem aconseguit el respecte i l'admiraçió, de les generacions més perfectes, més humanes, que un dia no molt llunyà faran de la humanitat una veritable família.

RICARD SAMÍ ROSELLÓ

Quatre mots

Mutualisme o sectarisme?

Nosaltres estem convençuts que si es demanés individualment als socis de les dues germandats locals, si són partidaris d'anar a la constitució d'una germandat única, hi hauria una immensa majoria que contestaria afirmativament.

Hi ha gent però, que frueix provocant i mantenint discòrdies. I, per desgràcia, aquesta gent de temperament díscol, posseeix l'enginy de saber captar la força suficient per provocar i sostenir divisions i renyines inútils.

No volem pas acusar ningú com a causant de les divergències que es presentaren quan s'anava a pactar la fusió de les dues societats benèfiques locals.—Lamentem no estar prou ben enterats de tot el que passà en aquelles reunions preliminars.—Però ens ha causat una profunda estranyesa que les manifestacions del secretari de «La Fraternal Cassanense», publicades en aquest periòdic, no tinguessin la virtut de fer decidir a intervenir, als senyors del «Montepiu Alemany».

Ens estranya, i ens sap greu, perquè al no rectificar aquelles manifestacions, confirmen el que deia el Sr. Mates. Amb el seu mutisme ens fan suposar que continuen entestats en el seu criteri de mantenir una divisió que no pot beneficiar a ningú. I ens costa de creure que el principal motiu d'aquesta actitud sigui el de voler imposar un nom, que més aviat sembla, inventat com a subterfugi.

Ens costa de creure, perquè suposem que en els estatuts d'ambdues societats s'hi deu fer constar que poden ésser-ne socis tots els cassanencs; sense establir distincions entre els catòlics i els que no professen aquesta religió.

Si no fos així, si es volgués dividir la gent en sectes, llavors sí que es comprendria i seria raonable una actitud intransigent i irreductible, encara que aquesta actitud servís únicament per perjudicar als uns i als altres.

Llavors, nosaltres, podríem dir, als uns i als altres; Què Déu us ampari, germans!

F. P. C.

D'una excursió al Montseny

(Acabament)

El nostre desig, a l'arribar a Santa Fe és anar a cercar un bell redós per esmorzar-hi. Abans de tot però, volem visitar la font anomenada del Frare Miquel. En la nostra última estada hi passarem moments deliciosos, bevent d'aquella aigua gelada.

Bon tros abans d'arribar-hi es sent una cridòria barrejada de fortes rialles. Suposem que són colles d'excursionistes, puix al passar davant de l'hotel, a la mateixa carretera, hi havia una filera d'òmnibus.

A l'entrar a la placeta que semicircumda la font gosem d'un formós espectacle. Una gran gentada hi ha acampada en els paratges vorers; al costat mateix de la font, hi ha algunes dones que trasteegen, preparant segurament, l'esmorzar. Més enllà, hi ha els homes que tot cantant i enraonant vigilen que el foc no en faci de les seves, puix al més petit oblit deixaria convertides en carbó aquella munió de costelles que hi fumegen. A l'altre costat de la font, entremig dels faigs corpulents, veiem jugar els infants, desapareixent i tornant a sortir immediatament per entre les petites clarines del bosc. I, aliena al que passa al voltant seu, una parella enamorada s'endinsa en la fageda...

Ens hem assentat tot fent juguesques de qui aguantarà la mà més estones en el doll d'aigua, sota la canella mateixa de la font. Escassament l'hi aguantem un minut; tant és la seva fredor. El novell i entusiasta company d'excursió, Armangué, no vol arribar a creure's que l'aigua de la font del Frare Miquel, sigui tan freda com diuen. Però, al voler beure'n un vas d'un sol glop, veig que fa, dissimuladament, una petita contracció, i no de calor precisament.

Per un moment restem pensatius. Ni sabem la causa; potser és el cansament. Amb posat d'automates, anem seguint amb la vista l'aigua que des de la canella salta a la pica, la qual va devallant pel reguerol, fins al córrec.

Una olor agradable, de costelles cuites, ens desvetlla del nostre capficament. I llavors recordem que tenim gana.

Cerquem un lloc un poc allunyat d'aquella gatzara, ran mateix del córrec.

Amb quant deliri i satisfacció mengem el nostre esmorzar. Però, amb tot això, no deixem que els nostres ulls no s'ensenyoreixin del paisatge. Mirant cap a ponent, per entre eis cimals dels faigs podem esguardar les Agudes, les quals, desafidores, ostenten llurs carcanades ossudes, rublertes de fagedes i avetars de banda a banda. Més enllà, el Turó de l'Home, exempt de tota classe d'arbreda, s'aixeca amb orgull, com imposant la seva voluntat. Traçant amb la vista una circumferència, veiem que estem rodejats de turons, que al comparar-los amb les Agudes i Turó de l'Home, ens semblen muntanyetes insignificants.

Després d'esmorzar, ajaçats a l'alfombra de fulleraca i per coixí una pedra, procurem dormir. Repassem mentalment les nostres impressions d'aquesta excursió en el tros recorregut. Ens vénen a la imaginació els camins que hem travessat, esborrats per la sombra de la nit. Vénen involuntàriament a la nostra ment, idees d'espadats i abims esgarriñosos...

Són les deu del matí. El sol, impertinent, s'ha ficat per entre les fulles dels faigs i ens ha deixondit, besant dolçament els nostres rostres. Solament hem dormit tres hores; poca cosa, però almenys havem donat repòs al nostre cos, que bé s'ho mereixia.

El primer que procurem fer, és rentar-nos amb l'aigua fredíssima que s'esmuny pel córrec. I una volta amb les motxilles arreglades i convenientment equipats, emprenem la marxa a la recerca d'emocions més fortes: l'ascens a les Agudes.

A mida que anem avançant, l'ascensió és més perillosa; amb el respir fatigós el cap cot, bategant-nos el cor, i l'enteniement remogut per l'esperança que ens il·lusiona, sols desitgem una cosa: arribar al cim. No per por; si fos així no cercaríem amb afany els llocs més espadats. Un cim representa la compensació radiant del lassament, la satisfacció d'un treball acabat, la fi desitjada.

Escalem per una banda rocallosa. El pendent és quasi sobtat, la timba als nostres peus és imponent. Hem d'anar amb molta precaució. El company Guittart va al davant per a cerciorar-se si les roques són prou resistents, puix pot haver-hi el perill d'una allau, que ens faria seguir rodolant pel precipici. Llavors els nostres cossos quedarien esberlats al xocar contra les pedres cantelludes... Són moments d'intensa emoció.

A vegades, de les fissures de les roques surten vols d'ocells estranys, passant pel damunt dels nostres caps, amb un avalot d'ales i xiscladissa esfereïdora.

Ara, el terreny és menys abrupte. Amb passes segures pujem per un tarter. Fem un esforç més: ja som a dalt.

La primera carícia amb què se'ns rep

és una alenada d'aire fresc. Commoguts i admirats escampem la vista a tot l'entorn. El paisatge és esplèndid. Ens trobem enfront de la meravella més gran que poden contemplar els homes. Mirant a la vall es veu el regueró que hem deixat, el qual va aixamplant-se a mida que va devallant per la plana, fins ajuntar-se als dos pantans, i relluu com formosa cinta argentada. A l'altre costat, Sant Marçal i alguna altra masia, reposen confiades a la vigilància dels alts pics. La calima no ha aparegut encara. Allargant la mirada cap a l'horitzó, veiem una infinitat de poblacions, i entre elles la que es distingeix amb més claretat és la nostra vila.

Tot és d'una bellesa inusitada. Com-

parem la dificultat vençuda amb l'espectacle aconseguit en recompensa: ens sentim forts.

Al costat nostre tot és rocam nu, pelat: però al lluny hi batega la vida; enllà s'albira un poblet, dos, tres, més, amb les cases apinyades; més enllà encara, les planúries i uns pobles, i ciutats, com de pessebre.

Virtualment la nostra excursió ja és acabada. Degut a una lesió del company Planes, ens veiem privats d'acabar de recórrer l'itinerari que havíem traçat.

Tots havem tornat d'aquesta excursió, satisfets, i amb vivíssims desigs d'organitzar-la novament l'any proper.

ENRIC GENOHER

Humorisme

Un document històric

Heus ací que una vegada...

...En aquells temps gloriosos que els guerrers victoriosos portaven caps de turc a dojo perquè els seus fills hi juguessin a futbol, vivia el Comte Camil de L'Om una vida donjoanesca i llibertina. Provocava i es barallava, tothora, per futeses, amb tothom, arran i arreu...

...Un seu amic, l'Honorable Hermenegild de Lluny, li envià una lletra recomanant-li seny racial i prudència de bona marca. La lletra del senyor de Lluny començava així: «Estimat Camil de L'Om: M'han dit que la vostra vida es mou per tracció animal...»

...Camil de L'Om, replicà al seu amic amb la lletra, que traduïda al català d'avui en dia transcrivim a continuació...

...L'Honorable senyor de Lluny, després d'haver-la llegida la va tirar als fums. Per això, aquest document històric, té ara un innegable interès històric...

...Llegim-lo:

«Honorable Hermenegild de Lluny: No hauria pas somniat mai —perquè generalment somnio truites— que vós, un home reverend dedicat a les coses serioses d'aquest món, descendíssiu a parlar amb un home dedicat a fer el ximble. Es clar, que és un honor que em concediu, però, em sap molt greu. A més a més, m'ha irritat que em parléssiu en una forma tan crua i que em vinguéssiu a dir que jo feia el ximble. No es necessita pas tenir «ojo de lince» per a saber interpretar les vostres paraules. Em va dir, sense dir-ho, «cul d'olla» i amb això, no hi passo!!! Heu de saber i entendre, que vós també sou un ximble. Si senyor, un ximble, i fins i tot, una altra cosa que no vull dir. Si no m'enteneu, jo ja m'entenc. Entesos?»

Jò ja miraré de frenar els meus ímpetus juvenils, però encara que tingueu raó al dir-me que el que faig són ximpleries,

em sap greu que m'ho digueu. Creieu-me: Cuideu-vos de vós, que prou feina teniu. Pobret! Què us heu cregut? Quines pretensions!! Consells, a mi??? Vós podreu ésser més vell que jo, però jo, sóc més jove. JO, que sóc la flor i nata dels cavallers que tiren flors i reben nates, no puc rebaixar-me a conversar un instant més amb un home que fa negoci amb «cabezas de turco». Ja veieu que us ho dic clar i català. Traïdor! El vostre mal no té remei. Us heu embolicat amb mi perquè us faig sentir l'enveja que causen les meves brillants victòries. Aquesta enveja us consagrarà. Acabareu morint-vos de pena, sense pena ni glòria.

Espero que abans de morir, m'escriureu. Al vostre enterrament no hi vindré pas, perquè amb la vostra lletra m'heu fet enfadar.

«Sin más por hoy», us saluda el vostre devot diagnosticador de la vostra mort propera, miserable, solitària i rutinària, en un assil de pobres, Si voleu saber més detalls de la vostra mort envieu-me un segell de trenta cèntims,

CAMIL DE L'OM

Cassanno de Silva, VII-X-MCC (M. d. i. c.)
El Traductor
Robert Bernús

Tribuna lliure

L'atur forçós

Hem llegit amb gran interès, els treballs que s'han publicat en aquest periòdic sobre l'atur forçós.

Nosaltres que som obrers, que hem viscut les hores d'angoixa dels «sense feina», que hem anat de casa en casa, i de poble en poble cercant treball inútilment, hem après amb tota cruessa, una lliçó que mai oblidarem.

Es per això doncs, que volem exposar la nostra modesta opinió, fruit de moltes hores de meditació, i de realitats viscudes.

Està bé la proposició de recaptar diners entre la gent, que més possibilitats econòmiques tingui, per a donar treball, o pa als obrers parats. Però cal tenir en compte, que aquesta recapta, que serà sens dubte voluntària, aniria disminuint cada dia els ingressos, i acabaria, com acaben gairebé totes les recaptas voluntàries, fetes en un moment de sentimentalisme. Nosaltres creiem, que aquesta solució exposada, tot i essent d'un fons humanitari, a la llarga fracassaria.

L'atur forçós, que és avui dia, la preocupació constant de tots els governs, capitalistes, i de tots els tècnics i economistes de la burgesia, no es solucionaria pas, emprant aquests antiquats mètodes de recaptas voluntàries.

Tenint doncs l'atur forçós un aspecte internacional, és en aquest terreny que nosaltres exposem les seves causes i solucions.

Això no vol pas dir, de cap manera, que un poble determinat, no pugui solucionar momentàniament la seva crisi de treball, aplicant altres remeis que els que nosaltres exposem.

Tots els projectes i solucions que s'apliquin, dintre del marc capitalista, seran de resultats dubtosos, per no dir nuls.

I és que, l'atur forçós, és una conseqüència lògica de l'actual sistema d'economia capitalista. L'aparell de producció

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Fábrica de Tapones, Discos y Especialidades

del capitalisme, i el seu sistema econòmic, estan bastits d'arreu la llei de l'oferta i la demanda. Si aquest equilibri falla, per un desplaçament de forces, com ha succeït fa temps, neix la crisi, i per tant, el col·lapse de tot un sistema de producció.

Al nostre entendre, les causes principals, d'aquesta espantosa crisi de treball són les següents:

Primera.—Racionalització de la producció, o sigui l'impuls fantàstic que s'ha donat a la tècnica del treball, emprant cada dia maquinària més perfeccionada, i acoblant l'home a la mateixa; això és, fent-lo esclau de la màquina, en lloc de convertir-la en útil per a la seva redempció. Aquest sistema de treball té com a finalitat, aconseguir el màxim de producció, amb el mínim d'esforç.

Resultat: Estalvi de braços.

Segona.—Pèrdua dels antics mercats, on el capitalisme d'avant-guerra, exportava els seus productes manufacturats: Egipte, Índia Anglesa, Turquia, Xina, etc., etc. La guerra del 1914-1918 va produir a més d'aquella espantosa carnisseria humana, un formidable desplaçament de forces econòmiques i polítiques. A la caiguda dels antics imperis seculars, de Rússia, Alemanya, Àustria, Hongria, Turquia, etc., va seguir una febre immensa, incontenible, dintre les colònies i antics dominis, per a deslliurar-se del poder polític i econòmic de llurs dominadors estrangers.

El pas de la joventut colonial, pels camps de batalla, per les ciutats modernes i pels centres de cultura, dels estats capitalistes, no va pas ésser estèril.

Durant el transcurs dels anys de post-guerra, han sorgit enmig d'aquelles colònies, indústries noves, fàbriques modernes, que han subministrat abastament els productes que anys enrera els eren lliurats per la metròpoli. Resultat: A falta de mercats nous on col·locar els productes, s'han suprimit braços.

Tercera.—Anarquia de la producció. El sistema de producció capitalista,

Kursaal Cinema

Dissabte nit i diumenge tarda i nit.
Extraordinari programa
2 super-produccions de la famosa marca Columbia
Presentació de la comèdia musical de gran espectacle.

La jaula de oro

per la famosa estrella JEAN HARLOW
Robert Williams i Loretta Young.

El mayor amor

formidable drama interpretat per Dickie Moore, Alexander Carr i Hobart Bosworth.
I una xistosa còmica.

ha tingut des de la seva naixença, com a nervi principal, la iniciativa individual. El lliure desenvolupament d'aquest esforç particular en totes les fonts de producció, d'una manera desordenada sense control de cap mena, ha inundat els mercats mundials de productes, sens tenir en compte les possibilitats econòmiques dels compradors.

No, amb el noble afany d'abaratir les mercaderies, sinó amb l'especulació egoista d'enfonsar a l'industrial, al comerciant rival.

Aquesta competència desenfrenada, aquesta anarquia en la producció, ha portat com a resultat, una acumulació fantàstica de productes que deixen de consumir-se, i que van a parar, la major part d'ells, al fons del mar o bé a les fogaines de les calderes de vapor. Resultat: Aquesta competència, que anul·la de mica en mica, als industrials i comerciants, que no poden competir amb els de més potència econòmica, redueix d'una manera considerable llurs ventes, i com és natural la solució es troba prescindint d'un nombre grandiosos d'obres.

Davant, doncs, d'aquests resultats funestos per la classe treballadora, nosaltres exposarem, noblement i sincera les conclusions finals.

Que ens trobem davant d'un sistema econòmic que agonitza per les seves contradiccions internes.

Que la producció capitalista, sense fer ni control de ningú, ens ha conduït l'estat actual de coses.

Que solament amb una nova economia,—una economia socialista i centralitzada,—on la producció i distribució dels productes, estigui controlada per organismes responsables davant la col·lectivitat, serà possible acabar amb aquest greu problema d'atur forçós.

En tant no sigui possible fer aquesta transformació que senyalem, la classe obrera, té el dret i el deure de reclamar

Bar
American
Sport

Plaça J. A. Clavé
Cassa de la Selva

dels poders constituïts, treball o bé un subsidi decorós, per a fer front a les més apremiants necessitats. **JOAN ROC**

Per excés d'original no ens ha estat possible de publicar en el present número la continuació dels «Apunts de Història de Cassà» del Sr. Joan Gener Roca.

D'art

Enguany la ciutat de Girona ha organitzat una bella manifestació d'Art, durant les fires de Sant Narcís.

Sobressurt l'exposició del pintor Solé-Jorba a la sala de «Girona Club», el qual és un dels millors paisatgistes moderns de Catalunya i d'una finor i fortitud gens comuns. Hi té paisatges d'Olot Girona i Palamós i tots executats amb notable mestria. Cal esmentar per la seva agudesa colorística «Gitanos», «Mercat de bous», «Plà del Coll».

Una altra exposició d'importància és al Saló de Tardor, en la sala de descans del teatre Municipal, organitzada pels artistes gironins. Hi ha representació de la major part de pintors de les terres gironines. Hi figuren dues obres del nostre artista Joan Gener i Roca tractades amb la delicadesa que el caracteritza.

Altra exposició és l'organitzada per ex-alumnes de l'acadèmia Aguilera, plena de promences. Hi figuren dues teles del conegut cassanenc Josep Marlés, molt encertades i plenes de llum.

La nostra felicitació als organitzadors d'aquestes belles exposicions i en especial als dos cassanencs, els quals concorren a aquestes manifestacions d'art fan conèixer per la nostra terra el nom de la vila nostrada.

ES VEN

l'antiga casa **Capsana**

Indústria, 40

Cantonada carretera

Cine Modern

Empresa Josep Taché

Diumenge 31 Octubre 1933

Tarda i nit

Un programa monstre

Tres èxits de la temporada

Demaneu programes

Futbol

El "BESCANÓ" i l'àrbitre guanyen al "CASSÀ", per dos gols a un

El nostre equip a Bescanó va fer un bon paper. Cal tenir en compte que el seu contrincant no ha pogut ésser batut en tot el que va de campionat. Diumenge, però, s'anava a estroncar la sèrie d'èxits i per gràcia de l'àrbitre no succeí així, regalant un gol que fins un equipier local va considerar com injust.

El Sr Lavilla, que així diuen que es nomena aquests senyor que es fa passar per àrbitre, ja havia comés algunes errades abans de la que podríem dir-ne capital. El partit es jugava amb molta ferositat pels dos bàndols, ço que feia que tan aviat estés en perill una porta com l'altra; doncs bé, aquest àrbitre (?) no es molestava en seguir el joc de prop com mana el reglament. Si així ho hagués fet en lloc de quedar-se jutjant des de mig camp, per no cansar-se, hauria vist com la pilota rebutjada per Oriol no havia entrat de bon tros dintre el marc, i no s'haurien produït les escenes poc edificants a que donà lloc la seva decisió.

Aquest partit posà enfront dues tècniques completament oposades; un joc de fúgana i conjunt per part del «Cassà» i un altre mancat de cohesió, però suplerta aquesta tara, per una formidable dosi de voluntat i de resistència. Físicament superiors i coneixedors del terreny —de molt reduïdes dimensions— pogueren els locals anivellar la partida, però no vrien guanyar-la, vist el seu desenrotllament.

El primer temps finí amb empat a zero i al poc temps de reprès el joc fou quan l'àrbitre marcà el primer gol pel «Bescanó». Això desfermà les passions i quan pogué continuar-se el partit es féu en mig d'una cridòria imponent. Deu minuts després, Pi marcava el gol de l'empat d'un xut formidable i Juncà més tard perdia dues ocasions per augmentar el tanteig. En un avenç del Bescanó, Armangué, com té per costum, toca la pilota amb les mans. Tirat el freekick corresponent, directament a porta, Oriol mal col·locat fou batut, marcant així el Bescanó el gol del desempat.

Ja a les fosques i dominant el Cassà finí el partit.

Dels nostres, aquesta vegada no volem fer excepcions: tots compliren. Es de remarcar però la tasca de Burset en el seu lloc de mig i el bon debut de Vergeli. Del Bescanó ens agradà el mig esquerra i la davantera en el xut, però no en el passí. De l'àrbitre ja n'he parlat. El Cassà s'arranjarà així:—Oriol—Parés, Armangué—Burset, Caselles, Pascual—Vergeli, Mateu, Juncà, Pi i Anglada—.

SPRINT

Notes Municipals

Sessió del dia

31 d'Octubre

Es prengueren els següents acords:
Aprovar l'acta de la sessió anterior, la nota dels jornals de la brigada municipal i altres comptes que no detallem per ésser de poca importància.

Unes factures del Sr. Berdalet, per varis objectes que pugen Ptes. 480'95.

Els rebuts d'abonament al telèfon, corresponents al mes d'Octubre, de ptes. 35'80. Els rebuts del mes de Juliol del 1932 al Setembre de 1933 pel retir obrer del personal del Municipi, de Ptes. 311'40 Els d'assegurança d'accidents de la brigada eventual d'obriers en atur forçós, de Ptes. 81'98 (tercer trim. 1933). Els del dipòsit provisional de la prima pels accidents de treball, de Ptes. 173. La nota per material de secretaria de Ptes. 387'45.

Es així mateix aprovada la instància de Josep Tolosà Salvador demanant ésser baixa de contribució rústica per tributar, també, la mateixa finca, per urbana.

Id. de Maria Ararà Rigalós.

S'aprova el repartiment de rústica (contribucions a l'Estat) corresponent a l'any 1934 que puja Ptes. 49.068'09.

I finalment el plano presentat per Pere Bosacoma demanant permís per ampliar la seva casa del carrer de Ponent.

Gasetilles

Amb prec de publicació hem rebut la nota següent:

LINA PROTESTA

El diumenge passat, dia primer de fires de Girona una colla de passatgers del tren de S. Feliu de Guíxols a Girona ens veiérem sorpresos, amb l'ordre del Cap de l'estació de la capital d'abandonar els vagons que ocupàvem en el tren de retorn, que surt de Girona a les 9 de la nit, alegant que la màquina no podria portar-los, a causa de la considerable llargada del tren. Ens veiérem obligats a pujar als altres vagons però quedant-nos a fora amb aquella fresqueta que feia, perquè els llocs estaven excessivament enquistats. Deixaren doncs, parant la fresca a més de cinquanta passatgers, la protesta dels quals, davant del susdit Cap d'estació, no valgué per a res.

Aquesta és una prova palesa de la forma que tracten als clients aquests senyors. En un dia de fires, era naturalíssim que suposessin que hi hauria aglomeració de públic, però es veu que tam-

bé suposaren que la passivitat del públic evitaria els conflictes que es poguessin presentar, quan a ells els hauria estat tan fàcil d'evitar-los proporcionant el material necessari. Es veu que aquesta empresa no repara en sacrificis de cap classe per ocasionar molèsties als seus clients. Aquesta és la forma millor, per lluitar contra la competència dels autos. I després es queixaran i exigiran que se'ls deixi el camp lliure, per poder abusar més lliurement.

Fem constar la nostra protesta per la desconsideració manifestada envers el públic per la Direcció d'aquesta Companyia, que encara creu —segurament— que som en el temps en què podien disposar amb tota tranquil·litat del material i del públic.

JOSEP TURON

«Distinció»

El jove pianista d'aquesta localitat Anton Maria Teixidor acaba de guanyar amb brillants proves una beca de 1000 pts oferta per la Generalitat de Catalunya.

Ens plau felicitar-lo a ell i al seu mestre Mossèn Gabriel Garcia.

«Nomenament»

Ha estat nomenada catedràtic del «Institut-Escola» de Barcelona la senyoreta d'aquesta localitat Concepció Gener i Roca,

Ens plau felicitar ben coralment des d'«HORIZO» a la senyoreta Gener per aquest èxit de la seva intel·ligència i ens és plaent, també, fer ressaltar que és la primera filla d'aquesta població que rep una distinció d'aquesta categoria.

Com a cassanencs ens en felicitem.

Correu d'Horitzó

M. P —El vostre treball «La llibertat d'opinió» és interessantíssim i ens plauria en gran manera publicar-lo en el nostre periòdic Necessitem, però, conèixer el vostre nom i cognom encara que us interessés publicar el dit treball sense signatura.

Si necessiteu
Calçat d'hivern
no dubteu un moment,
en **Xec Espardenyer**
us en servirà d'econòmic i superior.

Castellar, 41

Afavoriu

amb vostres compres

als nostres

anunciants

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR
ESTOIG ENGOMAT 10 Cts. JARAMAGO "ORO" 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA: Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES, MONEDERS
JOCS DE CARTES, DOMINÓS, ESCACS,
PARCHESSIS, etc. etc.

Venda a l'engròs i a la menuda

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - - - GORRISTERIA

Camises-Corbates-Cinturons-Sempreles darreres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5

Cassà

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Expedidor de la cervesa Damm i representant del lleixiu Berenguer.

Pau, 45

Cassà de la Selva

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 Cassà de la Selva

PERRUQUERIA

"LA HIGIENICA"

ESPECIALITAT EN EL TALLAT DE CABELL

JOAQUIM COSTA 12

CASSÀ DE LA SELVA

DISPONIBLE

Taller de Reparacions

Cotxes-Camions-Tractors

Meliton Sadurní

Automòbils de lloguer

Preus reduidíssims

Servei a totes hores

Carrer Pi i Margall, 27 - Telèfon 35

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina

VDA. JOAN ABELLI

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Sixt Vinyes

Bateria de cuina - Lampisteria

Carrer Dolors, 22

Cassà de la Selva

Si no teniu la Pòliza del Segur de foc feta, no espereu un instant en contractar-la a

"AURORA"

C.ª Anònima d'Assegurances

Representant Pere Baus Cristià Cassà de la Selva

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15

Garatge

Bany

Cassà de la Selva

Taller Mecànic de LLUÍS CASSÀ

Reparació de maquinària - Lloguer i venda de màquines de ribot

ESPECIALITAT EN SEGELLS MARCADORS

Manuel Bellés 17 - Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima

Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»

«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Articles de Ferreria - - - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

Aigua de les fonts de PANEDES i d'En LLIBRE

Encarragueu-la a

NARCÍS LLOVERES VINYOLES

CERVANTES, 30; i us la servirà a domicili.

Servei amb camió de Cassà a Bar-

celona, amb parades a Caldes de

Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva